

Brüssel, 3.12.2013
COM(2013) 849 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

**kooskõlas nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ (kolmandatest riikidest saabuvate reisijate
imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta) artikliga 16**

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

**kooskõlas nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ (kolmandatest riikidest saabuvate reisijate
imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta) artikliga 16**

SISUKORD

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE	2
1. Kokkuvõte	4
2. Konsulterimise tulemuste analüüs	4
2.1. Sissejuhatus	4
2.1.1. Direktiivi õiguslik alus ja põhielemendid	4
2.1.2. Metoodika	4
2.2. Arutelu saadud kommentaaride üle	5
2.2.1. Artiklid 3, 7 ja 13 – Mõisted	5
2.2.2. Artikli 6 punkt a – „Juhuslikku laadi impordi” tõlgendamine	8
2.2.3. Artikkel 8 – Muude tubakatoodete (siin: huuletubakas) käsitlemine	11
2.2.4. Artikli 8 lõige 2 – Lennureisijate eristamine teistest reisijatest	11
2.2.5. Artiklid 8, 9 ja 11 – Koguselised piirangud	12
2.2.6. Artikkel 10 – Reisijate vanus	12
2.2.7. Artikkel 11 – Kütus kaasaskantavas mahutis	13
2.2.8. Artikkel 14 – Minimaalne maksusumma	14
2.2.9. Rahaliste piirmäärade ja koguseliste piirangute omavaheline seos	14
2.2.10. Navigeerimine sisemaal ja sõitjatevedu Doonau jõel	14
3. Üldhinnang ja kokkuvõte	14
4. Lisa	15

1. KOKKUVÕTE

Käesolev aruanne põhineb nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ (kolmandatest riikidest saabuvate reisijate imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta) (edaspidi „direktiiv”) artiklil 16, mille kohaselt esitab komisjon nõukogule selle direktiivi kohaldamise kohta aruande, millele on vajaduse korral lisatud muudatusettepanekud.

Käesoleva aruande koostamiseks saatis komisjon juunis 2012 liikmesriikidele küsimustiku, paludes neil esitada oma kommentaarid direktiivi mis tahes osa kohta (kõik põhjendused ja artiklid) ning tõstatades konkreetseid küsimused direktiivis sätestatud maksuvabastuste kasutamise kohta. Komisjon sai vastused kõigilt 27 liikmesriigilt¹. 15 liikmesriiki ei näinud praeguste eeskirjade muutmiseks mingit vajadust. Viis liikmesriiki tegi ettepanekuid redaktsiooniliste paranduste tegemiseks ning seitse liikmesriiki teatas probleemidest teatavate sätete kohaldamisega.

Olles tuvastanud mitmeid olulisi probleeme, eelkõige seoses selliste tehniliste terminite nagu „juhuslikku laadi import” määratlemise ja tõlgendamisega, ei näe komisjon praegu siiski veenvat põhjust seadusandlikeks meetmeteks ning püüab lahendada need probleemid pigem asjakohaste komiteementluste, parimate tavade vahetuse ning praktiliste haldussuuniste ja -vahendite abil.

2. KONSULTEERIMISE TULEMUSTE ANALÜÜS

2.1. Sissejuhatus

2.1.1. Direktiivi õiguslik alus ja põhielemendid

Käesoleva aruande õiguslikuks aluseks on direktiivi artikkel 16: „Iga nelja aasta tagant ning esmakordselt aastal 2012 esitab komisjon nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Sellele aruandele lisatakse vajaduse korral muudatusettepanekud.”

Direktiiviga on kehtestatud eeskirjad selliste kaupade käibemaksu- ja aktsiisivabastuste kohta, mis on imporditud reisija isiklikus pagasis kolmandast riigist või selliselt territooriumilt, kus ei kohaldata ühenduse käibemaksu- või aktsiisi- või neid mõlemat käsitlevaid sätteid. Teisisõnu on sellega sisuliselt kindlaks määratud ELi maksuvabastused rahvusvahelisel reisimisel. Tollimaksude osas on tähtis arvesse võtta määruse 1186/2009 artiklit 41. Seda ei ole käesolevas aruandes otseselt käsitletud, välja arvatud analüüsi järjekindluse tagamiseks ning püüdmaks käsitleda sünergia (vt allpool).

Aruande esitamise kohustuse täitmiseks tehtava regulaarse hindamise eesmärgiks on kontrollida, kas direktiivis sätestatud mõisted, piirmäärade väärtused, koguselised piirangud ja muud sätted kajastavad endiselt reaalselt majandusolukorda ning teenivad oma eesmärki.

2.1.2. Metoodika

Käesoleva aruande koostamiseks konsulteeris komisjon liikmesriikidega, et saada tagasisidet direktiivi oluliste sätete rakendamise, tõhususe ja kasulikkuse kohta. Eelkõige esitati konkreetseid küsimusi direktiivis sätestatud maksuvabastuste ja koguseliste piirangute kasutamise kohta². Küsimustiku vastused olid peamised andmed, mille põhjal käesolev aruanne on koostatud. Samuti hindasid komisjoni talitused aruannet, mis peasekretariaat esitas

¹ Horvaatia ühines ELiga alles 1. juulil 2013, mistõttu teda ei ole sellele küsimustikule vastajate hulka kaasatud.

² Küsimustikku esitleti aktsiisikomitee istungil ning see oli avatud kommentaaride esitamiseks 26. juunist 2012 kuni 27. juulini 2012.

22. novembril 2011 nõukogule: „Aruanne isikliku pagasi sätete kohta – nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 41 (mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 274/2008) rakendamise seotud küsimused” (Report on personal luggage provisions – Reporting on issues related to the implementation of Article 41 of Council Regulation (EC) No 1186/2009 which was introduced by Council Regulation (EC) No 274/2008) ³.

Kui määrus nr 274/2008 käsitleb tollimaksuvabastusi ja nõukogu direktiiv 2007/74/EÜ käibemaksu- ja aktsiisivabastusi, siis põhimõtteliselt käsitlevad mõlemad eeskirjade kogumid samu küsimusi – nimelt reisijate isiklikus pagasis veetavate kaupade importi kolmandatest riikidest või territooriumidelt, kus ühenduse eeskirjad ei kehti. Samuti kohaldavad mõlemat eeskirjade kogumit ühed ja samad ametiasutused – tolliasutused importimise hetkel. Seepärast on liikmesriikide tuvastatud probleemid omavahel identsed või vähemalt osaliselt kattuvad. Sellest lähtuvalt on probleemsed valdkonnad, millest liikmesriigid on küsimustikule vastamise kaudu teada andnud, ja võimalikud lahendused paremini mõistetavad ja käsitletavad, kui mõlemat eeskirjade kogumit vaadeldakse ühtses kontekstis.

Alljärgnevalt käsitletakse käesolevas aruandes ainult sel moel tuvastatud sisulisi probleeme. Ettepanekuid redaktsioonilisteks või keelelisteks muudatusteks allpool ei käsitleta – neid kaaluti aktsiisikomitee menetluse käigus⁴.

2.2. Arutelu saadud kommentaaride üle

2.2.1. Artiklid 3, 7 ja 13 – Mõisted

Kaks liikmesriiki palus täpsemat määratlust järgmistele direktiivis sätestatud mõistetele:

Artikli 3 lõiked 1 ja 2 – „kolmas riik” ja „territoorium, kus ei kohaldata ühenduse käibemaksu- või aktsiisi- või mõlemaalaseid sätteid”

Selleks et kohaldada kolmandatest riikidest saabuvate reisijate imporditava kauba suhtes käibemaksu- ja aktsiisivabastust, tehti ettepanek täpsustada mõisteid „kolmas riik” ja „territooriumid” lähtuvalt nõukogu direktiividest 2006/112/EÜ ja 2008/118/EÜ, mille kohaselt, võttes arvesse Prantsusmaaga, Ühendkuningriigiga ja Küprosega vastastikuselt sõlmitud konventsioone ja lepinguid, ei käsitata Monaco Vürstiriiki, Mani saart ega Akrotíri ja Dhekelia Ühendkuningriigi suveräänseid baasipiirkondi selle direktiivi kohaldamisel kolmandate riikidena.

Nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ artikli 3 lõigetes 1 ja 2 eristatakse „kolmandat riiki” „territooriumist, välja arvatud kolmanda riigi territooriumist, kus ei kohaldata direktiive 2006/112/EÜ või 92/12/EMÜ või ei kumbagi neist”. See eristus on tingitud sellest, et mõnedel territooriumidel, mis on ELi tollipiirkonna osad, teatavad maksueeskirjad siiski ei kehti, samas kui mõnel teisel juhul kehtivad ühenduse maksueeskirjad assotsieerimislepingute tõttu ka teatavatel territooriumidel, mis asuvad väljaspool ELi tollipiirkonda. Enamikul juhtudest on nendel – mõõndavasti sageli keerulistel eeskirjadel ajaloolised põhjused, kuid sageli on need aidanud lahendada pikaajalisi konflikte. Neil ajaloolistel põhjustel ning selleks, et täita kohustusi, millega teatavad liikmesriigid on ennast sidunud, on need erisused artikli 3 lõigetes 1 ja 2 kaasatud ning need peavad alles jääma. Reisijad, kes sisenevad ühenduse territooriumile Mani saare kaudu, ei saa artikli 1 ja artikli 3 lõike 1 kohaselt reisijasoodustust, sest Mani saare territoorium ei ole kolmas riik, ning Monacost tulevad reisijad ei saa artikli 1 ja artikli 3 lõike 2 kohaselt

³ Dokument 16879/2011 – UD 335 – lisa.

⁴ Vt komisjoni dokument „Outcome of the questionnaire on the implementation of Council Directive 2007/74/EC of 20 December 2007 on the exemption from value added tax and excise duty of goods imported by persons travelling from third countries” (CED 798).

reisijasoodustust, sest Monaco territooriumil kehtib direktiiv 2006/112/EÜ või 92/12/EMÜ või mõlemad.

Neil samadel ajaloolistel põhjustel on neil mõistetel olemas erandid ning need peavad jääma kehtima ka edaspidi. Artikli 3 lõike 1 teine lõik sätestab, et, arvestades Prantsusmaa ja Monaco Vürstiriigi vahel 18. mail 1963 sõlmitud fiskaalleepingut ning Itaalia ja San Marino Vabariigi vahel 31. märtsil 1939 sõlmitud sõprus- ja heanaaberlike suhete lepingut, ei peeta Monacot ja San Marinot aktsiisimaksu osas kolmandateks riikideks. Tõsiasi, et Monacot ja San Marinot (ainult aktsiisimaksu osas) ei peeta kolmandateks riikideks (artikli 3 lõige 1), koos artikli 3 lõikes 2 sätestatud mõistega tagavad, et Monacost ühenduse territooriumile sisenevad reisijad ei saa direktiivi 2007/74/EÜ kohaseid reisijasoodustusi mitte mingil tingimusel ning San Marinost saabuvad reisijad ei saa reisijasoodustust aktsiisimaksu osas. Tegelikult seab sama direktiivi artikkel 1 piirangu, et reisijasoodustusi kohaldatakse ainult nende reisijate suhtes, kes saabuvad kolmandatest riikidest või territooriumidelt, välja arvatud kolmandate riikide territooriumidelt, kus ei kohaldata direktiivi 2006/112/EÜ või 92/12/EMÜ või ei kumbagi neist.

Sarnaselt sätestab artikli 3 lõike 2 teine lõik, et, arvestades Ühendkuningriigi ja Mani saare valitsuse vahel 15. oktoobril 1979 tolli-, aktsiisi- ja nendega seotud küsimustes sõlmitud lepingut, ei peeta Mani saart territooriumiks, mis ei ole kolmanda riigi territoorium ja kus ei kohaldata direktiivi 2006/112/EÜ või 92/12/EMÜ või ei kumbagi neist. See erand tagab taas kord, et nendelt territooriumidelt ühenduse territooriumile sisenevate reisijate suhtes nõukogu direktiivist 2007/74/EÜ tulenevaid reisijasoodustusi ei kohaldata, sest nimetatud direktiivi artikliga 1 on kehtestatud piirang, et reisijasoodustusi kohaldatakse ainult nendelt territooriumidelt saabuvate reisijate suhtes, kus ühenduse käibemaksu- või aktsiisi- või mõlemaalased sätted ei kehti, ning kolmandatest riikidest saabuvate reisijate suhtes.

Arvestades, et need ajalooliselt kujunenud asjaolud on endiselt olemas, näeb komisjon jätkuvalt vajadust need erieeskirjad nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ artikli 3 lõikes 1 ja artikli 3 lõikes 2 säilitada.

Artikli 3 lõige 3 – Lennu- ja merereisijad

Selles artiklis eristatakse lennureisijaid merereisijatest ning välistatakse reisijasoodustuste kohaldamine üksikisikute suhtes, kes reisivad tehes eraviisilist lõbulendu või eraviisilist lõbusõitu merel. Direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatakse lennu- ja merereisijate suhtes rahaliseks piirmääraks 430 eurot, samas kui teiste reisijate puhul on rahaline piirmäär 300 eurot.

Üheks konsulteerimise raames tehtud ettepanekuks oli muuta artikli 3 lõiget 3 nii, et jätta eraviisilist lõbulendu või eraviisilist lõbusõitu merel sooritavate reisijate reisijasoodustustest ilma jätmine liikmesriikide otsustada, võimaldades neil seega kohaldada kõigi reisijate suhtes ühtset rahalist piirmäära 430 eurot – selle asemel et kohaldada 430-eurost piirmäära lennu- ja merereisijate suhtes ning 300-eurost piirmäära kõigi ülejäänud reisijate suhtes. Selles ettepanekus lähtuti mõttest lihtsustada menetlusi neis liikmesriikides, kus ei ole maapiiri ühegi kolmanda riigiga.

Eri transpordivahendite eristamine toodi algselt sisse selleks, et kajastada olukorda neis liikmesriikides, kellel on olemas maapiir mõne Ida-Euroopa riigiga (nt Venemaa, Ukraina), kus hinna- ja/või maksu/aktsiisitasu on tunduvalt madalam. Komisjonil ei ole andmeid selle kohta, et need hinnalõhed oleksid pärast direktiivi vastuvõtmist aastal 2007 märkimisväärselt vähenenud. Vastupidi tundub, et

suhteliselt kõrge inflatsioonimäärade tõttu enamikus ELi idapiiri äärses liikmesriikides on ostujõu erinevus nende liikmesriikide ja ELi idapiiri taha jäävate kolmandate riikide vahel veelgi suurenenud.

Samuti tunduvad seda järeldust kinnitavat ka probleemid, millest teatasid Ungari ja Eesti dokumendis „Aruanne isikliku pagasi sätete kohta –nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 41 (mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 274/2008) rakendamisega seotud küsimused”.

Seda tausta arvestades ei näe komisjon selleks mänguruumi, et jätta eraviisilist lõbulendu või merel eraviisilist lõbusõitu tegevate reisijate reisijasoodustustest ilma jätmise liikmesriikide otsustada.

Samuti esitati konsulteerimise käigus ettepanek ühtlustada „reisija” mõiste komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätteid nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artiklis 236 sätestatud mõistega.

Komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 236 jaotis A sätestab, et reisija on:

„1. isik, kes ajutiselt siseneb ühenduse territooriumile, kus ei ole tema alaline või peamine elukoht, ja

2. isik, kes peale ajutist viibimist kolmandas riigis tuleb tagasi ühenduse territooriumile, kus on tema peamine ja alaline elukoht.”

Erinevalt sellest sätestab aga direktiivi artikkel 1 eeskirjad reisijate kohta *“kolmandast riigist või selliselt territooriumilt, kus ei kohaldata ühenduse käibemaksu- või aktsiisi- või mõlemaalaseid sätteid artikli 3 tähenduses”*. Artikkel 3 määratleb need territooriumid täpsemalt, esitades viited direktiividele 2006/112/EÜ ja 2008/118/EÜ (millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ). Eespool lahti seletatud põhjustel kätkevad need direktiivid täpsemini eristatud mõistet kui ettepanek direktiivi artikli 3 muutmiseks.

Seepärast ei näe komisjon mänguruumi direktiivi artiklis 3 sätestatud „reisija” mõiste ühtlustamiseks määruse 2454/93 artiklis 236 sätestatud mõistega.

Artikli 7 lõige 4 – Isiklik pagas

See säte vabastab reisija isikliku pagasi väärtuse rahalisest piirmäärast⁵. Kui tõlgendada seda sätet laiemalt, võib „reisija isiklik pagas” sisaldada ka tollimaksuvabalt ostetud kaupu, mille reisija soetas väljuval reisil. Sellega võidakse luua möödahiilimistee, nii et reisija saab soetada kaubad väljasõidul ilma käibemaksu ja/või tollimaksu maksmata ning reimportida need hiljem lisaks rahalise piirmäära sisse jäävatele kaupadele. Inimene saaks osta käibemaksuvabalt piiramatus väärtuses kaupu ning kasutada neid ikkagi ELi territooriumil. Seepärast tehti ettepanek lisada sellesse artiklisse „isikliku pagasi” mõiste, et oleks selge, et väljuval reisil tollimaksuvabalt soetatud kaupu ei loeta isiklikuks pagasiks ning nende suhtes kohaldatakse rahalist piirmäära.

Lähtuvalt direktiivi artiklist 5 ja artikli 7 lõikest 4 ning direktiivi 2006/112/EÜ artikli 147 lõike 1 punktist a ja artikli 146 lõike 1 punktist b on tõepoolest olemas teoreetiline kuritarvitusvõimalus. Praktikas kohaldavad aga ka kolmandad riigid ja

⁵ „Lõigetes 1 ja 2 osutatud maksuvabastuste kohaldamisel ei võeta arvesse reisija sellise isikliku pagasi väärtust, mis on ajutiselt imporditud või mis on pärast selle ajutist eksporti reimporditud, ning nende ravimite väärtust, mis on vajalikud reisija isiklike vajaduste rahuldamiseks.”

ELi mittekuuluvad territooriumid tavaliselt samuti oma territooriumile sisenevate reisijate pagasi suhtes nii rahalisi piirmäärasid kui koguselisi piiranguid. Ka sihtriikides kehtivad tollimaksuvabalt sissetoodavate kaupade suhtes üldjuhul väärtuselised või koguselised piirangud ning seega peavad kaubad vastama importimisel riiklikele/territoriaalsetele õigusnõuetele mõlemal reisi suunal.

Komisjon ei ole teadlik sellistest kuritarvitustest, millel oleks majanduslik mõõde ja millest tulenevalt oleks tarvis seadusandlikku algatust, ning liikmesriigid ei ole samuti sellistest kuritarvitustest teada andnud. Seepärast ei ole komisjoni talitustel kavas avada arutelu teemal, kas kaasata isikliku pagasi / rahaliste piirmäärade sätetesse reisija poolt väljuval reisil sooritatud tollimaksuvabade ostude kogused.

Artikkel 13 – Reisiva veovahendi meeskond

Konsulteerimise käigus tehti samuti ettepanek ühtlustada direktiivi artiklis 13 sätestatud „reisiva veovahendi meeskonna” mõiste nõukogu 28. märtsi 1983. aasta määruse (EMÜ) nr 918/83 (millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem; asendatud nõukogu 16. novembri 2009. aasta määrusega (EL) nr 1186/2009) artikli 49 lõikes 1 sätestatuga.

Lähtuvalt nõukogu määruse (EL) nr 1186/2009 VI lisast tühistati määruse (EMÜ) nr 918/83 artikkel 49, ilma et kehtetuks tunnistavasse määrusesse oleks üle võetud ühtegi seonduvat (uut) sätet. Selle asemel käsitleb nõukogu määruse (EL) nr 1186/2009 artikkel 41 reisija isiklikus pagasis sisalduvate kaupade suhtes kohaldatavaid tollimaksuvabastusi, viidates nõukogu määruse 2007/74/EÜ sätetele:

„Kolmandast riigist saabunud reisija isiklikus pagasis sisalduva kauba suhtes ei kohaldata imporditollimaksu, eeldusel et nimetatud import on käibemaksust vabastatud nõukogu 20. detsembri 2007. aasta direktiivi 2007/74/EÜ (kolmandatest riikidest saabuvate reisijate imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta) alusel vastu võetud riiklike õigusaktide kohaselt”.

Seepärast ei näe komisjon ühtlustamisvajadust ega lisaväärtust, mis saadaks, kui ühtlustada direktiivi artiklis 13 sätestatud „reisiva veovahendi meeskonna” mõiste määruse (EMÜ) 918/83 artikli 49 lõikes 1 sätestatud mõistega.

2.2.2. Artikli 6 punkt a – „Juhuslikku laadi impordi” tõlgendamine

Neli liikmesriiki rõhutas, et nad näevad vajadust määrata täpsemalt kindlaks reisijate tehtava mittekaubandusliku impordi lubatud sagedus (st määrata kindlaks suurim reise arv teatava ajaperioodi jooksul). On ilmne, et mõned liikmesriigid, kellel on ühine piir mõne kolmanda riigiga, kogevad erilisi probleeme eraisikutega, kes ületavad ELi ja kolmanda riigi vahelist piiri mitu korda nädalas – või äärmuslikel juhtudel isegi mitu korda päevas –, tuues kaasa aktsiisikaupu täpselt maksimaalselt lubatavas koguses või pisut alla selle ja muid kaupu täpselt vastavalt lubatavale rahalisele piirmäärale.

Komisjoni talitused mõistavad nende liikmesriikide muret – seda enam, et need kattuvad suures osas probleemidega, mida on kirjeldatud dokumendis „Aruanne isikliku pagasi sätete kohta – nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 41 (mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 274/2008) rakendamise seotud küsimused”. Samuti jagavad komisjoni talitused seisukohta, et sellist impordi ei tohiks pidada „juhuslikku laadi impordiks”.

Paraku ei ole aga direktiivis sätestatud kriteeriumi, millega määrataks kindlaks mõistliku reise sagedus.

Direktiivi artikli 6 kohaselt loetakse maksuvabastuse kohaldamisel „import mittekaubanduslikuks, kui see vastab järgmistele tingimustele:

a) on juhuslikku laadi;

b) sisaldab üksnes reisija või tema pereliikmete isiklikuks kasutamiseks või kingituseks ette nähtud kaupa.

Kaupade laad või kogus ei tohi olla selline, mis näitab, et kaubad imporditakse kaubanduslikuks otstarbeks.

Olles analüüsinud paljusid importimisstsenaariume, mida reisijad kasutavad, ei saanud komisjoni talitused kuidagi teha muud järeldust, kui et seadusandlik algatus direktiivi sätete muutmiseks ei pakuks teatatud probleemidele asjakohast lahendust, sest „juhuslikku laadi impordi” mõiste täiendav jaotamine osadeks, nagu „harva esinev / aeg-ajalt esinev / ebaharilik” muudaks õiguslikud mõisted ainult keerulisemaks, ilma et need suurendaksid õiguskindlust. Mõistele „juhuslikku laadi” lihtsalt ei ole üheselt mõistetavat määratlust, mida saaks väljendada arvulise sagedusena, ent kaupade kogused, mis reisija ELi sisenedes kaasa toob – ja eriti aktsiisiga maksustatavate kaupade puhul –, peavad olema äratarbitavad, arvestades konkreetse eraisiku tavalist tarbimiskäitumist.

Näide 1: reisija ületab ELi ja kolmanda riigi vahelise piiri üle päeva, tuues iga kord, kui ta kolmandast riigist naastes ELi siseneb, kaasa ploki sigarette (200 tk).

Sel juhul peaks see eraisik tarbima päevas 100 sigaretti, kuid see ületab ilmselgelt tavalise tarbimiskäitumise. Seega ei saa sellist importi pidada mittekaubanduslikuks.

Näide 2: reisija ületab ELi ja kolmanda riigi vahelise piiri kord nädalas, tuues iga kord, kui ta kolmandast riigist naastes ELi siseneb, kaasa viis pakki sigarette ja ühe liitri viina.

Juhul, kui kõik muud tingimused on täidetud, ei tohiks selles näites esitatud kogused anda põhjust tollimenetluse algatamiseks.

Näide 3: reisija ületab ELi ja kolmanda riigi vahelise piiri iga päev, sisenedes ELi mootorsõidukiga, täis standardpaagi ja lisaks veel 10-liitrise kaasaskantava mahuti täie bensiini/diislikütusega.

On väga ebatõenäoline, et eraisik kasutab nii suurt kütusekogust mittekaubanduslikuks otstarbeks.

Näide 4: reisija ületab ELi ja kolmanda riigi vahelise piiri kord nädalas, tuues iga kord ELi sisenemisel kaasa kolm pakki peeneks lõigatud tubakat (kokku 90 g), neli liitrit veini, ühe liitri viskit, viis käekella, mitu pudelit lõhnaõli ja kolm GPS-seadet.

Kuigi aktsiisiga maksustatavate kaupade kogused tunduvad olevat direktiivi nõuetega kooskõlas, annab muude kaupade importimine alust reisija kavatsuste kontrollimiseks, kas neid kaupu ei kasutata mitte kaubanduslikuks otstarbeks.

Komisjon on teadlik sellest, et võimalikke erinevaid stsenaariume on palju, kuid käesoleva aruande raames ei ole võimalik neid kõiki üksikasjalikult ja piisavalt käsitleda. Kogu selle juhtumite paljususega saab tegelda vaid üksikjuhtumite kaupa ning eriti tuleb tegelda juhtumitega, kus on märke maksudest kõrvalehoidumisest, võttes seejuures arvesse kõiki tingimusi, mis on loetletud eelkõige direktiivi artiklites 4 ja 6. Komisjonil ei ole põhimõttelisi vastuväiteid mitmes liikmesriigis valitud lähenemisviisile, mille raames jälgitakse teatud reisijate reiside arvu teatava

ajaperioodi jooksul, eriti maapiiridel kolmandate riikidega. Samas ei tohiks selline jälgimine viia ELi kodanike reisimisvabaduse ebaproportsionaalse kitsendamiseni ega piirata selliste inimeste tavalisi piiriületusi, kellel ei ole kaasas välismaalt ostetud kaupu. Sellise jälgimise ülesehituse osas on liikmesriigid vabad otsustama, milliseid meetmeid nad peavad kõige asjakohasemaks ja kõige vähem tülikaks.

Samuti ei tohi mööda vaadata sellest, et paljud nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ sätted pärinevad rahvusvahelistest konventsioonidest, milles liikmesriigid ja EL on lepinguosalisel. Seepärast tuleb säilitada ühenduse sätete ja nende konventsioonide sätete vaheline kooskõla.

Seda arvestades ei plaani komisjon kirjeldatud probleemide lahendamiseks praeguses etapis seadusandlikku algatust esitada. Samas on komisjon valmis töötama koos huvitatud liikmesriikidega välja haldusvahendeid ja -tavasid, et käsitleda kirjeldatud probleemseid stsenaariume piisavalt põhjalikult ning seejärel jagada saadud teadmisi teiste liikmesriikidega.

Ülal kirjeldatud olukordi on veelgi keerulisem lahendada piirialal elavate inimeste, piirialatöötajate ja reisivate veovahendite meeskondade puhul (vt direktiivi artikkel 13). Selliste piiriületuste hindamisel peavad liikmesriigid lisaks direktiivi artiklitega 4 kuni 6 kehtestatud nõuetele arvesse võtma ka reisija elukoha geograafilist asendit, tööalast olukorda ja/või töökeskkonda.

Nende erijuhtumite käsitlemise lihtsustamiseks on direktiivi artikli 3 lõigetes 5 ja 6 sätestatud „piiriala” ja „piirialatöötaja” mõisted. Vastavalt neile määratlustele koostoimes artikli 13 lõikega 2 ei kohaldata piirist (linnulennult) rohkem kui 15 kilomeetri kaugusele minevate reisijate suhtes muid piiranguid peale nende, mida kohaldatakse ka kõigi ülejäänud reisijate suhtes. Mõned eraisikud paraku aga kasutavad seda sätet ära, peatudes piirialal ning jagades välismaalt ostetud kaupu välja piirist vähem kui 15 kilomeetri kaugusel elavatele inimestele. Kuna selline import toimub tavaliselt ainult maapiiride läheduses, on direktiivis sätestatud teatavad meetmed, mida liikmesriigid võivad kohaldada, et antud maksuvabastuste kuritarvitamise vastu võidelda ja neid piirata.

Esiteks võivad reisijad, kes ei ole lennu- ega merereisijad, tuua sisse kaupu (v.a tubakas, alkohol ja kütus) ainult kuni 300 euro väärtuses inimese kohta. Lennu- ja merereisijate puhul on see piirmäär 430 eurot.

Teiseks võivad liikmesriigid vähendada rahvatervise kõrgetasemelise kaitse edendamiseks tubakatoodete puhul lubatavaid suurimaid koguseid 20 protsendini tavalistest kogustest (s.o 200 sigareti asemel 40 sigaretti). Seejuures on liikmesriigid vabad valima, kas need väiksemad kogused kehtivad kõigi reisijate (artikli 8 lõige 1) või ainult mere- ja maismaareisijate (artikli 8 lõige 2) puhul.

Kolmandaks võivad liikmesriigid karmistada piiriala elanike, piirialatöötajate ja rahvusvahelistel reisidel kasutatavate reisivate veovahendite meeskondade puhul nii rahalist piirmäära kui koguselisi piiranguid kuni siseriiklikult määratava tasemeni – vt direktiivi artikli 13 lõige 1 koostoimes artikli 13 lõike 2 teise lõiguga. Mõnel juhul on liikmesriigid alandanud koguseid/summasid isegi kuni null-tasemeni.

Komisjon mõistab täielikult mitme liikmesriigi keerulist olukorda, millega nad direktiivis võimaldatud erijuhtumite või maksuvabastuste rakendamisel silmitsi seisavad. Siiski on komisjon aga seisukohal, et praegused õigusaktid tagavad tasakaalu liikmesriikidel lasuva mittekaubandusliku impordi topeltmaksustamise vältimise kohustuse ning liikmesriikide suveräänse õiguse vahel kaitsta oma siseriiklikku majandust ja riigi tulusid.

Taas kord on komisjon arvamisel, et seadusandliku algatusega, milles käsitletakс piirialade juhtumeid, ei ole lihtsalt võimalik teatatud probleeme lahendada. Samas on komisjon valmis töötama koos huvitatud liikmesriikidega välja haldusvahendeid ja häid tavasid, et käsitleda kirjeldatud probleemseid stsenaariume piisavalt põhjalikult ning seejärel jagada saadud teadmisi teiste liikmesriikidega.

2.2.3. Artikkel 8 – Muude tubakatoodete (siin: huuletubakas) käsitlemine

Üks liikmesriik (Rootsi) on teatanud, et „huuletubaka” nimelise tubakatoote puhul direktiivis sätestatud maksuvabastust kuritarvitatakse. Huuletubakas on Rootsi õigusaktide kohaselt aktsiisiga maksustav tubakatoode. Kõigil ülejäänud ELi turgudel peale Rootsi on selle toote müümine keelatud. Kuna artikli 7 kohaselt on huuletubaka maksuvaba import piiratud ainult 430/300-eurose piirmääraga (ja mitte koguseliste piirangutega vastavalt artiklile 8), tundub, et Rootsi on võimalik tuua suurtes kogustes maksustamata huuletubakat, väites, et see on isiklikuks kasutamiseks. Tollikontrolli meetmed tunduvad kinnitavat, et reisijad (kullerid) toovad huuletubakat ebaseaduslikult Rootsi Balti mere parvlaevadel organiseeritult ja suurtes kogustes. Maksustamata huuletubakas müüakse Rootsis edasi jaeturu hindadega ning paistab, et see põhjustab turu moonutusi. Rootsi on teinud ettepaneku kehtestada artiklite 7 ja 8 erandina huuletubaka suhtes koguselise piirangu.

Vastavalt direktiivi artiklile 8 kehtestatakse koguselised piirangud teatavate tubakatoodete suhtes, mille liikmesriigid vabastavad käibemaksust ja aktsiisist. Muude toodete osas, nagu tubakatooted, mida ei ole artiklis 8 loetletud, tuleb järgida üksnes 300/430-eurost piirmäära (artikkel 7). Ilmneb, et Rootsi aastatepikkune haldustava kohaldada kolmandatest riikidest laevaga saabuvate reisijate suhtes vabastuse piirmäärasid 4300 Rootsi krooni ja 3000 Rootsi krooni, mis vastab **507,49 eurole** (lennu- ja merereisijad) ja **354,06 eurole** (muud reisijad), on seda olukorda märkimisväärselt halvendanud.

Tundub, et selles kontekstis on esmatähtis rakendada siseriiklikke meetmeid. Nimetatud siseriiklike meetmetega võiks ühtlustada Rootsi vabastuse piirmäärad direktiivi artiklis 7 sätestatud summadega eurodes, kuid ühtlasi võiksid need olla suunatud huuletubaka impordi kitsendamisele. Näiteid võib tuua meetmetest narkootikumide, ravimite, relvade, lõhkematerjalide või pornograafiliste materjalide suhtes, mille puhul liikmesriigid rakendavad oma suveräänset õigust selliste toodete import ja/või levitamine keelata või seda piirata.

Praegu ei ole komisjonil kavas teha ettepanekut „huuletubakat” käsitlevaks direktiivi muudatuseks.

2.2.4. Artikli 8 lõige 2 – Lennureisijate eristamine teistest reisijatest

Üks liikmesriik on teinud ettepaneku loobuda lennureisijate eristamisest teistest reisijatest (madalamate koguseliste piirangute kohaldamine tubakatoodete osas üksnes muude reisijate kui lennureisijate puhul).

Vastavalt artikli 8 lõikele 2 võivad liikmesriigid „eristada lennureisijaid teistest reisijatest, kohaldades lõikes 1 määratletud madalamaid koguselisi piiranguid üksnes muude reisijate kui lennureisijate puhul.” Sellest eristusest loobumine tekitaks olukorra, kus liikmesriigid peaksid kohaldama tubakatoodete osas rangemaid koguselisi piiranguid (s.o 200 sigareti asemel 40 sigaretti) kõigi reisijate või mitte kellegi suhtes.

Praegune artikli 8 lõike 2 säte võimaldab liikmesriikidel iseseisvalt otsustada, kas nad soovivad eri liiki reisimisi üksteisest eristada või mitte. Selle sätte säilitamine on vajalik selleks, et võtta arvesse olukorda teatavates liikmesriikides, kellel on ühine maismaa- või merepiir mõne kolmanda riigiga, kus hinnatase on tunduvalt madalam. Samas võivad liikmesriigid aga ka otsustada kohaldada kõigi reisijate suhtes ühesuguseid piiranguid.

Seepärast ei näe komisjon mänguruumi artikli 8 lõikes 2 sätestatud võimaluse kehtetuks tunnistamiseks.

2.2.5. Artiklid 8, 9 ja 11 – Koguselised piirangud

Üks liikmesriik on teinud ettepaneku ühtlustada koguselised piirangud (oluliselt kõrgemata) soovituslike piirangutega, mida kohaldatakse ELi-siseselt reisijate suhtes (nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ artikli 32 lõige 3), välistades seeläbi kolmandatest riikidest tulevate reisijate teistsuguse kohtlemise.

Vastavalt direktiivi artiklitele 8, 9 ja 11 vabastavad liikmesriigid käibemaksust ja aktsiisist teatavad kogused tubaka- ja alkoholitooteid ning standardses kütusepaagis ja kaasaskantavas mahutis olevat kütust.

ELi siseturu aluspõhimõtteks on, et selle suhtes, mida eraisikud võivad osta ja endaga kaasa võtta, kui nad ELi riikide vahel reisivad, ei kohaldata piiranguid seni, kuni tooted on mõeldud oma tarbeks, välja arvatud uute liiklusvahendite puhul. Maksud (käibemaks ja aktsiis) on arvestatud toote müügihinna sisse ostu sooritamise liikmesriigis ning üheski teises liikmesriigis ei pea enam täiendavalt makse maksma. Selleks et teha kindlaks, kas aktsiisiga maksustatavad kaubad on mõeldud eraisiku oma tarbeks, kehtestavad aga liikmesriigid suunistasemed – seda üksnes teatatava tõendina. Need suunistasemed on mitu korda kõrgemad kui direktiiviga sätestatud koguselised piirangud, kuni milleni kohaldatakse importimisel maksuvabastust.

Seepärast ei oleks maksuvaba impordi koguseliste piirangute suurendamine ELis maksustatavate kaupade soovituslike suunistasemeteni kuigi mõttekas. See tekitaks vastupidi ühenduse kodanike negatiivse diskrimineerimise ning suurendaks samal ajal konkurentsi moonutamise ohtu. Direktiivi artiklites 8, 9 ja 11 sätestatud koguselised piirangud aitavad kaitsta liikmesriikide sotsiaal-majandus-, eelarve- ja rahvatervise poliitikat, kehtestades selge võrdlusaluse, mis on ametiasutuste poolt igal ajal kohaldatav.

Komisjon ei toeta direktiivi artiklites 8, 9 ja 11 sätestatud koguseliste piirangute suurendamist nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ artikli 32 lõigetes 3 kuni 4 sätestatud suunistasemeteni.

2.2.6. Artikkel 10 – Reisijate vanus

Üks liikmesriik on teinud ettepaneku asendada vanusemäär „17” määraga „18”, et toetada eri liikmesriikides alaealiste suhtes kohaldatavaid rahvatervise meetmeid.

Vastavalt direktiivi artiklile 10 ei kohaldata tubaka- ja alkoholitoodete maksuvabastusi alla 17aastaste noorukite puhul. Alkoholitoodete tarbimise seadusega kehtestatud vanuse alammäär erineb ELi liikmesriigiti olenevalt siseriiklikust/piirkondlikust rahvatervise- ja sotsiaal-majanduspoliitikast. Kui mõnes liikmesriigis on mis tahes alkoholitoodete /alkohoolsete jookide ostmise ja tarbimine lubatud ainult inimestele, kes on vähemalt 18 või isegi 20 aastat vanad, siis teistes liikmesriikides kohaldatakse madalamat, 16 eluaasta alammäära, mis kehtib ainult õlle suhtes või kõigi alkoholitoodete / alkohoolsete jookide, sealhulgas kangete alkohoolsete jookide puhul. Tubakatoodete ostmise ja tarbimise suhtes kohaldatavate

vanuse alammäärade osas on olukord liikmesriikides sarnane alkoholiga seonduvaga. Samas kehtib enamikus liikmesriikides tubakatoodete ostmise kohta siiski kõrgem, 18 eluaasta alammäär ning väiksem arv liikmesriike lubab seda teha ka noorukitel alates 16 eluaastast. Lisaks on mõned liikmesriigid rakendanud noortekaitse õigusakte, mis kuuluvad piirkondliku tasandi pädevusse. See on toonud kaasa tõsiasja, et suitsetamist ja joomist käsitlevad sätted erinevad suurel määral isegi ühe riigi piires.

Enne praeguse direktiivi artikli 10 vastuvõtmist arutati neid aspekte üksikasjalikult ning direktiivi artiklis 10 sisalduv vanuse alammäär 17 kajastab erapooletut kompromissi erinevate jurisdiktsioonide ning liikmesriikides rakendatavate riiklike/piirkondlike rahvatervise- ja sotsiaalmajanduspoliitikate vahel. Samuti ei ole ilmnenu uusi elemente, mis väärisksid arutamist, lähtudes võimalusest, et need võivad anda teistsuguse tulemuse.

Seepärast ei plaani komisjon praeguses etapis reisijate vanust käsitlevat sätet muuta.
--

2.2.7. Artikkel 11 – Kütus kaasaskantavas mahutis

Üks liikmesriik väljendas seisukohta, et puudub vajadus sätestada maksuvabastus kaasaskantavas mahutis oleva kütuse suhtes – peamiselt praktilistel põhjustel. Lisaks teeb see liikmesriik ettepaneku ühtlustada direktiivi artikkel 11 käibemaksu osas nõukogu direktiivi 2009/132/EÜ (direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määratluse kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel) artiklites 84 ja 87 sätestatud nõuetega ning nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 (millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem) artiklites 107 ja 110 sätestatud nõuetega, et tagada selgem ja järjekindlam maksuvabastuste kohaldamine standardses kütusepaagis sisalduva kütuse suhtes. Vastavalt direktiivi artiklile 11 võib standardses kütusepaagis ja täiendavalt kuni 10-liitrisel kaasaskantavas mahutis oleva kütuse käibemaksust ja aktsiisist vabastada. Need sätted tulenevad mitmest rahvusvahelisest konventsioonist, näiteks Kyōto konventsioonist ja Istanbuli konventsioonist ajutise importimise kohta, milles liikmesriigid ja/või Euroopa Liit on konventsiooniosalised. See sidusus ühenduse eeskirjade ja rahvusvahelise kohustuse vahel tuleb säilitada. Lisaks sellele ei tohiks pelgalt maksualast vaatekohta võttes eirata liiklusohutuse aspekte.

Teisest küljest jagab komisjon asjaomaste liikmesriikide muret seoses nende maksuvabastuste kuritarvitamisega – seda enam, et neid on kinnitatud ja üksikasjalikult kirjeldatud ka dokumendis „Aruanne isikliku pagasi sätete kohta – nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 41 (mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 274/2008) rakendamise seotud küsimused”. Samas ei tundu seadusandlik algatus olevat õige vahend nende kuitarvitamise stsenaariumidega tegelemiseks. Ilmselt on asjakohasem töötada nende kuritarvitustega võitlemiseks välja sobivad haldustavad ja -vahendid. Nõukogu direktiivi 2009/132/EÜ artiklites 84 ja 87 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artiklites 107 ja 110 sätestatud nõuded võiks võtta nimetatud vahendite ja tavade väljatöötamisel aluseks.

Seepärast tuleb maksuvabastus sõiduki standardses kütusepaagis sisalduva kütuse suhtes ning maksuvabastus kuni 10-liitrisel kaasaskantavas mahutis sisalduva kütuse suhtes säilitada. Samas on komisjon valmis töötama koos huvitatud liikmesriikidega välja haldusvahendeid ja häid tavasid, et käsitleda kirjeldatud probleemseid stsenaariume piisavalt põhjalikult ning seejärel jagada saadud teadmisi teiste liikmesriikidega.
--

2.2.8. Artikkel 14 – Minimaalne maksusumma

Üks liikmesriik küsis, kas artiklis 14 nimetatud summa (10 eurot) on mõeldud käibemaksu ja aktsiisi peale kokku (kokku 10 eurot) või kummagi maksu osas eraldi (10 + 10 eurot).

Vastavalt artiklile 14 võivad liikmesriigid „reisija imporditud kauba suhtes jätta käibemaksu ja aktsiisi kehtestamata, kui vastav ettenähtud maksusumma on 10 eurot või väiksem.”

Komisjon sooviks täpsustada, et see miinimumsumma tähistab arvestatud maksusummat kokku (sisaldab nii käibemaksu kui aktsiisi).

2.2.9. Rahaliste piirmäärade ja koguseliste piirangute omavaheline seos

Dokumendis „Aruanne isikliku pagasi sätete kohta –nõukogu määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 41 (mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 274/2008) rakendamisega seotud küsimused” kritiseerisid liikmesriigid seda, et võimalus valida rahaliste piirmäärade ja koguseliste piirangute vahel võib olla liiga liberaalne ning võib tekitada liikmesriikide vahel konkurentsi moonutamist. Aktsiisi osas ei ole liikmesriigid sellisest konkurentsi moonutamisest teatanud ega esitanud majandusandmeid, mis vastavat oletust kinnitaksid.

Seepärast ei plaani komisjon praeguses etapis rahaliste piirmäärade ja koguseliste piirangute vahelise seose teemal arutelu uuesti avada.

2.2.10. Navigeerimine sisemaal ja sõitjatevedu Doonau jõel

Üks ettevõtja küsis, miks ei võimaldata reisijasoodustusi Doonau jõe kaudu merel mittesõitval alusel ELi sisenevatele reisijatele. Komisjoni talitustel ei olnud sellele küsimusele kohest vastust ning nad arutavad seda küsimust peagi liikmesriikidega, sest tundub, et see on seotud võrdse maksualase kohtlemise küsimusega.

Komisjonil on kavas sisemaal navigeerimise ja Doonau jõel toimuva sõitjateveo küsimust aktsiisikomitees liikmesriikidega arutada.

3. ÜLDHINNANG JA KOKKUVÕTE

Konsulteerimine liikmesriikidega andis ajakohastatud ülevaate ühenduse õigusakti praeguse rakendamise kohta siseriiklikes õigusaktides. Valdav enamik liikmesriikidest on praeguste sätetega rahul ega näe vajadust praegust direktiivi muuta. Märkimisväärne hulk laekunud kommentaare on seotud üksnes keeleliste/toimetustlike muudatustega. Neil põhjustel teeb komisjon ettepaneku mitte käivitada praegu seadusandlikku algatust reisijasoodustuste direktiivi muutmiseks. Samas on komisjon valmis töötama koos huvitatud liikmesriikidega välja haldusvahendeid ja häid tavasid, et käsitleda tegelikke probleemseid stsenaariume piisavalt põhjalikult ning seejärel jagada saadud teadmisi teiste liikmesriikidega.

Kõiki saadud sisulisi kommentaare on käesoleva aruande raames kajastatud. Konkreetsete küsimuste osas, mis on peamiselt seotud selle direktiivi rakendamiseks kasutatavate tehniliste terminite määratluste ja tõlgendamisega, antakse liikmesriikidele juhised. Mõned kommentaarid puudutavad laiemaid küsimusi, mida käsitletakse muudes aktsiisialastes õigusaktides (eelkõige üldine aktsiisiga maksustamise kord, mis on sätestatud nõukogu direktiivis 2008/118/EÜ). Neid kommentaare võetakse arvesse, kui tehakse ettepanek nende õigusaktide muutmiseks.

4. LISA

Ülevaade maksuvabastuste ja kõrgemate/madalamate koguseliste piirangute kohaldamisest liikmesriikides vastavalt nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ artiklitele 7, 8, 13, 14 ja 15

Nõukogu direktiivi 2007/74/EÜ artiklite 7, 8, 13, 14 ja 15 kohaselt võivad liikmesriigid kasutada selle direktiivi nõuete rakendamisel maksuvabastusi ja kõrgemaid/madalamaid koguselisi piiranguid. Neid nõudeid rakendatakse riiklikul tasandil. Allpool esitatud tabelid annavad ülevaade nimetatud maksuvabastuste kohaldamisest liikmesriikides.

Vähendatud koguste / rahalise piirmäära rakendamine vastavalt artikli 7 lõikele 2 ja artikli 8 lõigetele 1 ja 2

Liikmesriik	Vähendatud rahaline piirmäär vastavalt <u>artikli 7 lõikele 2</u> (eurodes)	Vähendatud kogused kõigile reisijatele vastavalt <u>artikli 8 lõikele 1</u>	Vähendatud kogused kõigile reisijatele peale lennureisijate vastavalt <u>artikli 8 lõikele 2</u>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
AT*	150	Ei	Ei
BE	175	Ei	Ei
BG	Ei	Osaliselt jah	Jah
CY	175	Ei	Ei
CZ	200	Ei	Ei
DE	175	Ei	Ei
DK	Ei	Ei	Ei
EE	Ei	Ainult artikli 8 lõike 1 punktide a ja d puhul	–
EL	150	Ei	Jah
ES	150	Ei	Ei
FI	Ei	Ei	Ei
FR	150	Ei	Ei
HU	150	Ei	Jah
IE	215	Ei	Ei
IT	150	Ei	Ei
LT	147,70	Ei	Jah
LU	175	Ei	Ei
LV	282,01	Ei	Jah
MT	Ei	Ei	Ei
NL	Ei	Ei	Ei
PL	Ei	Käibemaks: ei; aktsiis: mõlemad	Jah
PT	150	Ei	Ei
RO	Ei	Ainult artikli 8 lõike 1 punkti a puhul	Ei
SE	Ei	Ei	Jah (ainult mõningal määral)
SI	150	Ei	Ei
SK	Ei	Osaliselt jah	Jah
UK	Ei	Ei	Ei

* Austria kohaldab artikli 8 lõiget 3 reisijate suhtes, kes saavad Samnauntalist.

Vähendatud koguste / rahalise piirmäära rakendamine vastavalt artikli 13 lõike 1 punktile

a

Liikmesriik	Tubakas a) sigaretid b) sigarillod c) sigarid d) suitsetamis-tubakas	Alkohol ja alkohoolsed joogid a) üle 22 mahu% või denatureerimata etüülalkohol alates 80 mahu% b) kuni 22 mahu% c) vein d) õlu	Kütus a) standardpaak b) kaasaskantav mahuti	Rahaline piirmäär (maksimumsumma eurodes)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 liitrit b) 0,75 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	–	20 eurot, sh 4 eurot toidu ja mittealkohoolsete jookide puhul
BE	Ei	Ei	Ei	Ei
BG	Ei	Ei	Ei	Ei
CY	Ei	Ei	Ei	Ei
CZ	Ei	Ei	Ei	Ei
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 liitrit b) 0 liitrit c) 0 liitrit d) 0 liitrit	–	90 eurot
DK	Ei	Ei	Ei	Ei
EE	Ei	Ei	Ei	Ei
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 liiter b): 2 liitrit c): 4 liitrit d): 16 liitrit	a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	175 eurot
ES	a) 200 kuus	Ei	Ei	Ei
FI	Ei	Ei	Ei	Ei
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 liitrit b): 0,50 liitrit c): 0,50 liitrit d): 4 liitrit	a) kütus standardpaagis: 200 liitrit b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	Maks.: 175 eurot (vähemalt 15aastased reisijad). Alla 15 a: 40 eurot.
HU	Ei	Ei	Ei	Ei
IE	Ei	Ei	Ei	Ei
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 liitrit b) 0,250 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	Ainult standardpaak	50 eurot
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 liitrit b) 0,75 liitrit c) 0,75 liitrit d) 4 liitrit	a) kütus standardpaagis b) kaasaskantava mahuti puhul vabastust ei kohaldata	147.70 eurot
LU	Ei	Ei	Ei	Ei
LV	Ei	Ei	Ei	Ei
MT	Ei	Ei	Ei	Ei
NL	Ei	Ei	Ei	Ei
PL	Ei	a) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) b) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) c) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) d) 2 liitrit (ainult käibemaksu puhul)	Ei	Ei
PT	Ei	Ei	Ei	Ei
RO	Ei	Ei	Ei	Ei
SE	Ei	Ei	Ei	Ei
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 liitrit c) 1 liiter	–	40 eurot
SK	Ei	Ei	Ei	Ei
UK	Ei	Ei	Ei	Ei

Vähendatud koguste / rahalise piirmäära rakendamine vastavalt artikli 13 lõike 1 punktile b

Liikmesriik	Tubakatooted a) sigaretid b) sigarillod c) sigarid d) suitsetamis-tubakas	Alkohol ja alkohoolsed joogid a) üle 22 mahu% või denatureerimata etüülalkohol alates 80 mahu% b) kuni 22 mahu% c) vein d) õlu	Kütus a) standardpaak b) kaasaskantav mahuti	Rahaline piirmäär (maksimumsumma eurodes)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 liitrit b) 0,75 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	–	20 eurot, sh 4 eurot toidu ja mittealkohoolsete jookide puhul
BE	Ei	Ei	Ei	Ei
BG	Ei	Ei	Ei	Ei
CY	Ei	Ei	Ei	Ei
CZ	Ei	Ei	Ei	Ei
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 liitrit b) 0 liitrit c) 0 liitrit d) 0 liitrit	–	90 eurot
DK	Ei	Ei	Ei	Ei
EE	Ei	Ei	Ei	Ei
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 liiter b): 2 liitrit c): 4 liitrit d): 16 liitrit	a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	175 eurot
ES	a) 200 kuus	Ei	Ei	Ei
FI	Ei	Ei	Ei	Ei
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50g	a): 0,25 liitrit b): 0,50 liitrit c): 0,50 liitrit d): 4 liitrit	a) kütus standardpaagis: 200 liitrit b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	Maks.: 175 eurot (vähemalt 15aastased reisijad). Alla 15 a: 40 eurot.
HU	Ei	Ei	Ei	Ei
IE	Ei	Ei	Ei	Ei
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 liitrit b) 0,250 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	Ainult standardpaak	50 eurot
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 liitrit b) 0,75 liitrit c) 0,75 liitrit d) 4 liitrit	a) kütus standardpaagis b) kaasaskantava mahuti puhul vabastust ei kohaldata	147.70 eurot
LU	Ei	Ei	Ei	Ei
LV	Ei	Ei	Ei	Ei
MT	Ei	Ei	Ei	Ei
NL	Ei	Ei	Ei	Ei
PL	Ei	a) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) b) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) c) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) d) 2 liitrit (ainult käibemaksu puhul)	Ei	Ei
PT	Ei	Ei	Ei	Ei
RO	Ei	Ei	Ei	Ei
SE	Ei	Ei	Ei	Ei
SI	a) 25 b) 10	a) 0,25 liitrit c) 1 liiter	–	40 eurot

	c) 5 d) 250 g			
SK	Ei	Ei	Ei	Ei
UK	Ei	Ei	Ei	Ei

Vähendatud koguste / rahalise piirmäära rakendamine vastavalt artikli 13 lõike 1 punktile

c

Liikmesriik	Tubakatooted a) sigaretid b) sigarillod c) sigarid d) suitsetamis- tubakas	Alkohol ja alkohoolsed joogid a) üle 22 mahu% või denatureerimata etüülalkohol alates 80 mahu% b) kuni 22 mahu% c) vein d) õlu	Kütus a) standardpaak b) kaasaskantav mahuti	Rahaline piirmäär (maksimumsumma eurodes)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 liitrit b) 0,75 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	–	20 eurot, sh 4 eurot toidu ja mittealkohoolsete jookide puhul
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 liitrit b) 0,50 liitrit c) 2 liitrit d) 8 liitrit	a) standardpaak: – b) kaasaskantav mahuti: –	Maksimaalne summa: 175 eurot
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 liiter b): 1 liiter c): 2 liitrit d): 4 liitrit	a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	150 eurot
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 liitrit b) 0,50 liitrit c) 1 liiter d) 3 liitrit	–	35 eurot
CZ	–	–	–	300 eurot
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 liitrit b) 0 liitrit c) 0 liitrit d) 0 liitrit	–	90 eurot
DK	Ei	Ei	Ei	Ei
EE	Ei	Ei	Ei	Ei
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 liiter b): 2 liitrit c): 4 liitrit d): 16 liitrit	a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	175 eurot
ES	Ei	Ei	Ei	30 või 43 eurot
FI	<i>Kuus:</i> a) 200 b) 100 c) 50 d) 250 g	<i>Kuus:</i> a) 1 liiter b) 2 liitrit c) 4 liitrit d) 16 liitrit	<i>Kuus:</i> a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	430 eurot kuus (lennu- ja merereisijad). Maismaa liiklus: rahaline piirmäär ühe korraga imporditavatele kaupadele maks. 300 eurot.
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 liitrit b): 0,50 liitrit c): 0,50 liitrit d): 4 liitrit	a) kütus standardpaagis: 200 liitrit b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	Maks.: 175 eurot (vähemalt 15 aastased reisijad). Alla 15 a: 40 eurot.
HU	Ei	Ei	Ei	Ei
IE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,35 liitrit b) 0,50 liitrit c) 0,75 liitrit d) 4 liitrit	a) kütus standardpaagis b) 10 l kütust kaasaskantavas mahutis	430 eurot

IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 liitrit b) 0,250 liitrit c) 1 liiter d) 2 liitrit	Ainult standardpaak	50 eurot
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 liitrit b) 0,75 liitrit c) 0,75 liitrit d) 4 liitrit	a) kütus standardpaagis b) kaasaskantava mahuti puhul vabastust ei kohaldata	147,70 eurot
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 liitrit b) 0,5 liitrit c) 2 liitrit d) 8 liitrit	–	175 eurot
LV	Ei	Ei	Ei	Ei
MT	Ei	Ei	Ei	Ei
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 liiter b): 1 liiter c): 2 liitrit d): 8 liitrit	Väiksemat kogust ei ole	Väiksemat piirmäära ei ole
PL	Ei	a) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) b) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) c) 0,5 liitrit (ainult käibemaksu puhul) d) 2,0 liitrit (ainult käibemaksu puhul)	Ei	Ei
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	–	–	200 eurot
RO	Ei	Ei	Ei	Ei
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 liitrit b) 0 liitrit c) 0 liitrit d) 0 liitrit	–	0 eurot
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 liitrit c) 1 liiter	–	40 eurot
SK	Ei	Ei	Ei	Ei
UK	Ei	Ei	Ei	Ei

Maksuvabastuste rakendamine vastavalt artiklitele 14 ja 15

Liikmesriik	Artikli 14 erandid (käibemaksu ega aktsiisi ei ole, kui maksusumma ei ületa 10 eurot)	Artikli 15 erandid (riigi valuuta korrigeerimine/ümardamine euro suhtes)*
AT	Jah	Ei
BE	Ei	Ei
BG	Ei	Ei
CY	Jah	Ei
CZ	Jah	Jah (ainult artikli 15 lõike 2 puhul)
DE	Ei	Ei
DK	Ei	Ei
EE	Ei	Ei
EL	Ei	Ei
ES	Ei	Ei
FI	Ei	Ei
FR	Ei	Ei
HU	Ei	Jah (ainult artikli 15 lõike 2 puhul)
IE	Ei	Ei
IT	Jah	Ei
LT	Ei	Jah (ainult artikli 15 lõike 2 puhul)
LU	Jah	Ei

LV	Ei	Jah (ainult artikli 15 lõike 2 puhul)
MT	Jah	Ei
NL	Ei	Ei
PL	Jah	Ei
PT	Jah	Ei
RO	Jah	Ei
SE	Jah	Jah
SI	Ei	Ei
SK	Ei	Ei
UK	Ei	Jah